

henvises herved til lov nr. 365 af 6. juni 2002, jf. herved Folketingstidende 2001/2002, Tillæg C, s. 678.

Ændrede forhold i det internationale samfund – ikke mindst i de senere år – har efter regeringens opfattelse skabt behov for en grundlæggende undersøgelse af, om den gældende visumregulering er tidsvarende. Globaliseringen med bl.a. øget samhandel, turisme og transport- og kommunikationsforbindelser kan på den ene side skabe behov for smidigere regler for sameksistens. På den anden side skærper bl.a. den øgede risiko for terror, den stigende internationale kriminalitet, herunder udviklingen i de tekniske muligheder for misbrug af dokumenter mv., behovet for kontrolforanstaltninger, der ikke udelukkende har ønsket om at undgå ulovlig immigration som baggrund.

På denne baggrund nedsatte integrationsministeren i februar 2003 en arbejdsgruppe, der skulle komme med forslag til de overordnede hensyn, som bl.a. på baggrund af udviklingen i det internationale samfund og regeringens politik på f.eks. erhvervs-, turisme- og immigrations- og sikkerhedsområdet bør være bærende for den fremtidige visumlovgivning. Arbejdsgruppen skulle komme med konkrete forslag til, hvorledes de eksisterende visumregler, herunder visumpraksis, og myndighedsstrukturen på visumområdet eventuelt bør ændres for at bringe visumreglerne i overensstemmelse med de foreslåede overordnede hensyn. Arbejdsgruppen skulle endvidere komme med konkrete forslag til, hvordan kendskabet til visumreglerne kan udbredes, herunder til hvordan brugerne lettere kan orientere sig om visumreglerne, således at borgerne kan tage højde herfor f.eks. ved invitationer til udlændinge om besøg her i landet. Arbejdsgruppen skulle også komme med konkrete forslag til nye instrumenter, der kan sikre, at personer, der meddeles visum, efter endt ophold i Danmark udrejser igen. Arbejdsgruppen skulle herudover foretage en vurdering af, hvorledes administrationen af visumreglerne kan gøres mere smidig, bl.a. således at borgerne hurtigere får svar på visumansøgninger i uproblematiske sager, samt foretage en vurdering af de ressource- og bevillingsmæssige konsekvenser ved en eventuel udmøntning af de fremsatte forslag. Endelig skulle arbejdsgruppen følge op på de forslag til ændringer på visumområdet, som er fremsat i redegørelsen fra Arbejdsgruppen vedrørende udsendelse af afviste asylansøgere og udlændinge, der er udvist ved dom, fra oktober 2002. Redegørelsen er sendt til Folketingets Integrationsudvalg (Folketingsåret 2002-2003, alm. del. – bilag 104).

Visumarbejdsgruppen har bestået af medlemmer fra Integrationsministeriet, Rigspolitiets udlændingeafdeling, Udenrigsministeriet og Udlændingestyrelsen.

I juni 2003 afgav arbejdsgruppen en redegørelse om den fremtidige visumadministration. Redegørelsen er sendt til Folketingets Integrationsudvalg (Folketingsåret 2003-2004, alm. del. – bilag 390).

Arbejdsgruppen har efter en undersøgelse af den gældende visumregulering konkluderet, at denne ikke fuldt ud kan anses for tidsvarende.

Arbejdsgruppen finder, at visumpolitikken fortsat bør tjene til at undgå, at udlændinge anvender et visum til at skaffe sig ophold af videregående karakter, og at visumpolitikken derfor fortsat skal tage højde for asylansøgermønstret, således at udlændinge ikke gennem visumreglerne får adgang til at komme ind i Danmark og andre Schengenlande og søge asyl.

Arbejdsgruppen finder endvidere, at de skærpede betingelser for familiesammenføring kan åbne for en kontrolleret lempelse af visumreglerne. Arbejdsgruppen anfører i den forbindelse, at der uden for asylområdet ikke foreligger den samme risiko som tidligere for, at udlændinge kan skaffe sig videregående ophold her i landet efter at være indrejst på et visum, fordi de gældende regler om ægtefællesammenføring og andre regler om familiesammenføring i mere begrænset omfang end tidligere giver udlændinge adgang til at opnå opholdstilladelse på grundlag af ægteskab og anden form for familiemæssig tilknytning til herboende personer.

Arbejdsgruppen finder navnlig grund til at fremhæve, at de ændrede regler om familiesammenføring stærkt begrænser muligheden for på forhånd at påregne, at en opholdstilladelse kan opnås på baggrund af ægteskab – bl.a. som følge af det skærpede tilknytningskrav, der indebærer en individuel vurdering af, om ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land – hvilket indebærer, at en person, der rejser ind i Danmark med ret til et korttidsophold i form af visum, ikke på samme måde som tidligere har mulighed for med sikkerhed at påregne at opnå opholdstilladelse med ret til videregående ophold ved at indgå ægteskab under opholdet her i landet.

Samtidig peger arbejdsgruppen på, at netop det skærpede tilknytningskrav taler for, at udlændinge får mulighed for gennem visumophold at lære det danske samfund at kende – f.eks. i tilfælde, hvor en udlænding efter indgåelse af ægteskab med en herboende dansk statsborger eller med en herboende udlænding gerne vil besøge Danmark – således at en udenlandsk ægtefælle via visumreglerne skal kunne øge sin tilknytning til Danmark.

Arbejdsgruppen anfører endvidere, at afskaffelsen af adgangen til familiesammenføring med forældre